

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.356/2020/7/II.

A felperes:

felperes neve, **felperes címe**

A felperes képviselője:

Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda, címe; ügyintéző: dr. Fodor Tímeaügyvéd

Az alperesek:

I.rendű alperes neve, **I.rendű alperes címe**, I. rendű

II.rendű alperes neve, **II.rendű alperes címe**, II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Nagy János ügyvéd, címe, az I-II. rendű alperesek képviselőjében

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 64.P.22.837/2019/13.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 (öt) napon belül a ... hírportálon a sérelmezett közléssel azonos linken a cím alatt, a lead

(bevezető) felett közvetlenül mindaddig amíg az eredeti cikk elérhető, de legalább 30 napig tegye közzé az alábbi közleményt:

- [2] „Helyreigazítás A ... napján megjelent „...” című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve szexuálisan zaklatott egy nőt, őt meg akarta erőszakolni, valótlanul híreszteltük ennek körében azt is, hogy felperes neve egy irodába hívatta a nőt, ahol az iroda ajtaját kulccsal bezárta és a nőre rátámadt, meg akarta erőszakolni és emiatt dulakodás alakult volna ki a felek között.”
- [3] Kötelezte továbbá az I. rendű alperest, hogy a kezdő oldal legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűmérettel és ugyanolyan betűtípusban, ahogy a sérelmezett cikk címe is megjelent 24 órán keresztül önálló hírként tegye közzé a következő címet, melyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt fenti helyreigazító közlemény közvetlenül elérhető: „Helyreigazítás: **felperes neve** valótlanságokat híreszteltünk.”
- [4] Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 40.000 forint perköltséget és az állam javára az adóhatóság külön felhívásra 36.000 forint eljárási illetéket.
- [5] Ítéletében ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 1. § 6. pontját, 12. § (1) és (2) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 265. § (1) bekezdést, 275. § (4) bekezdés a) pontját és (5) bekezdését, 495. § (2) bekezdés c) pontját, 496. § (3) bekezdését.
- [6] Rögzítette, hogy az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti sajtó-helyreigazítási perben a keresettel érintett valamennyi közlés - a bizonyíthatósági teszt alapján - tényállítás. Ezek bizonyítási kötelezettsége az alpereseket terhelte a Pp. 265. § (1) bekezdés és a 495. § (2) bekezdés c) pontja alapján, amelynek nem tudtak eleget tenni a perben.
- [7] Kifejtette, hogy az alperesek tanúbizonyítási indítványa nem felelt meg a Pp. 275. § (1) bekezdésében foglaltaknak, ezért azt a Pp. 275. § (4) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdése alapján mellőzte. Rámutatott, hogy az alperesek ellenkérelmükben nem jelölték meg a bizonyítani kívánt tényeket és a lényeges tényállításaikat sem adták elő. Nem indokolták meg, hogy az indítványozott egyetlen tanú vallomása miért alkalmas a vitatott tény bizonyítására, amely fokozottan elvárható lett volna egy hat évvel korábbi esemény tanú általi bizonyítása esetén.
- [8] Előadta, hogy nem volt elfogadható az alperesek bizonyítási indítványa pusztán azon indok alapján, hogy a felperes által sérelmezett közlések valóságát kívánja bizonyítani a tanúval, mert a cikkben a zaklatások különböző megnyilvánulásai jelennek meg. Kifejtette, hogy az alperesek nem nyilatkoztak arról, hogy a tanú mettől meddig és hol dolgozott a felperessel egy munkahelyen, hogy a tanú jogviszonya mikor és milyen címen szűnt meg, nem nevesítette és nem kérte meghallgatni a cikk szerint az eseményekről rövid időn belül tudomást szerző asszisztentst, a biztonsági szolgálat munkatársait, sem az ügyvezetőt. Ugyanakkor a cikk szerint az „áldozatot” ért sérelmekről legalább még három személy szerzett tudomást, akiknek a tanúkénti meghallgatása nem került indítványozásra.
- [9] Mellőzte a felperes bizonyítási indítványát is a Pp. 275. § (5) bekezdés alapján, mint szükségtelent, mert felperest önálló bizonyítási kötelezettség nem terhelte a perben, és az alperesi bizonyítás hiánya miatt ellenbizonyításra sem volt szükség.

- [10] A perköltség megfizetésére a pervesztes II. rendű alperest kötelezte a Pp. 81. § (1), (2) és (5) bekezdései és 499. § (1) bekezdése alapján a Pp. 83. § (1) bekezdés szerint, a költségjegyzékben felszámított ügyvédi munkadíj 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés alapján megállapított összegében, a 4/A. § szerinti általános forgalmi adóval terhelt.
- [11] Az illeték megfizetésére a II. rendű alperest kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés b) pontja, 42. § (1) bekezdés a) pontja, 62. § (1) bekezdés f) pontja és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés rendelkezése alapján.
- [12] A határozattal szemben az alperesek nyújtottak be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását kérték. A gyakorolni kért felülbírálati jogkörként a Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontját jelölték meg.
- [13] Kérték a másodfokú eljárásban a tárgyalás megtartását és az elsőfokú eljárásban is indítványozott **tanú1** tanú meghallgatását. Előadták, hogy a tanú mellőzésére téves indokok alapján került sor és erre tekintettel az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan.
- [14] Hivatkoztak arra, hogy szabályszerűen indítványozták a sérelmezett állítások, az állítólagos zaklatások sértettjének tanúkénti meghallgatását és megjelölték, hogy mely tények bizonyítására kívánják a tanút meghallgatni. A közvetlenül érintett tanú a sérelmezett közlések valóságát képes lehet igazolni, különösebb magyarázatra nem szorul, hogy a tanú alkalmas lehet az alperest terhelő bizonyítási kötelezettség teljesítésére.
- [15] Kifejtették, hogy mivel a perjogi szabályok alapján a bizonyítási eszközöknek nincs meghatározott bizonyító ereje, így egyetlen tanú is alkalmas lehet a vitatott tények bizonyítására. Utaltak arra is, hogy nem szükséges nyilatkozatot tennie arra, hogy tanú mettől meddig és hol dolgozott, munkaviszonya mikor és milyen körülmények között szűnt meg. Ezen hiányok miatt indokolatlan a bizonyítási indítványuk mellőzése, akkor, amikor nyilatkoztak arról, hogy a sérelmezett közlések valóságtartalmát kívánja a tanú meghallgatásával igazolni.
- [16] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és 10.000 forint + áfa összegű másodfokú perköltségében marasztalását kérte.
- [17] Hivatkozott arra, hogy a Pp. 495. § (2) bekezdés c) pontja szerint a helyreigazítás közzététele csak akkor tagadható meg, ha a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfолható. Erre tekintettel az alpereseknek már a pert megelőző helyreigazítási kérelem kézhezvételekor rendelkezniük kellett a kereseti kérelmet cáfoló bizonyítékokkal. Szakmai és sajtóetikai követelmény, hogy amikor a sajtószerv egy másik sajtószerv közlését veszi át, híreszteli tovább, akkor is meg kell győződnie a közlés ténybeli alapjának valóságáról.
- [18] Kifejtette, hogy a soron kívül lefolytatandó sajtó-helyreigazítási perben az alperesek már nem pótolhatják a közléskor, illetve a helyreigazítás megtagadáskor rendelkezésükre nem álló bizonyítékok beszerzését. A kétséges kimenetelű és teljesíthetetlen tanúbizonyítási indítvány a per elhúzását eredményezi, amely a sajtó-helyreigazítási eljárás rendeltetésével és annak jogi szabályozásával is ellentétes.
- [19] Előadta, hogy a sérelmezett közlések valóságának bizonyítására az indítványozott egyetlen tanú vallomása önmagában nem lehet elegendő, mert szélesebb kör meghallgatása lehetne csak alkalmas a cikk súlyos állításainak igazolására. Hivatkozott arra is, hogy az alpereseknek módjukban állt

volna a tanú előállítása is, amelynek hiánya is arra enged következtetni, hogy az alperesek nem is ismerik a tanút és közléseik valóságtartalmának semmilyen módon nem jártak utána.

- [20] Az alperesek fellebbezése nem alapos.
- [21] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperesek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [22] A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.
- [23] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéssel kapcsolatosan hangsúlyozza, hogy a perben jelentős tények megállapítására a Pp. 270. §-a alapján a bíróság bármilyen olyan bizonyítást fogantatosíthat, amely jogvita eldöntése céljából célszerűnek mutatkozik és alkalmas a jelentős tények megállapítására. A tényállás szabad megállapításának elve alapján [Pp. 263. § (1) bekezdés] a bíróság nincs kötve a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszköz alkalmazásához és szabadon felhasználhat minden bizonyítékot, amely a tényállás megállapítására alkalmas és megfelel a Pp. 275. § (1) bekezdésben írt formai és tartalmi feltételeknek.
- [24] Az alperesek az elsőfokú eljárásban a bizonyítás célszerűségének és szükségességének vizsgálatához szükséges tényeket előadták, bizonyítási indítványukban megjelölték a bizonyítani kívánt tényt, a bizonyítási eszközt, a bizonyítási módot, és röviden előadták a meghallgatni kért tanú vallomásának bizonyításra való alkalmasságát. Erre tekintettel az alperesek bizonyítási indítványa a Pp. 275. § (1) bekezdésében írt követelménynek megfelelt, ahogy arra az alperesek fellebbezésükben helytállóan hivatkoztak.
- [25] A sérelmezett cikkekben szereplő híresztelt közlések tényállításnak minősülnek, amelyek valóságát az alpereseknek szükséges bizonyítaniuk. Ezért a tisztességes eljárás követelményének az felelt meg, hogy az alperesek megkísérelhették bizonyítási kötelezettségük teljesítését az általuk felajánlott bizonyítással. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet azzal, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte az alperesek által felajánlott tanúbizonyítási eljárás lefolytatását, és a Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontja alapján a bizonyítás másodfokú eljárásban történő lefolytatását rendelte el.
- [26] A felperes fellebbezési ellenkérelme körében arra mutat rá a Fővárosi Ítéltábla, hogy a polgári perben a bizonyítékok szabad mérlegelésének elvéből [Pp. 279. § (1) bekezdés] és a tényállás szabad megállapításának elvéből [Pp. 263. §] következően a bizonyítási eszközöknek nincs meghatározott bizonyító ereje. Ezért a per tárgyalása során megismert akár egy tanú vallomása, továbbá a felek tényállításai és perben tanúsított magatartása, valamint az egyéb peradatok egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alkalmas lehet a vitatott tények bizonyítására.
- [27] A megidézett tanú a másodfokú tárgyaláson nem jelent meg és az alperesek előállításáról, illetve a tanú idézhető címének bejelentéséről a másodfokú bíróság felhívása ellenére nem gondoskodtak, majd a tárgyaláson tett nyilatkozatuk alapján nem is tartották fenn tanúbizonyítási indítványukat. Erre tekintettel az volt megállapítható, hogy az alperesek nem tettek eleget a perben bizonyítási

kötelezettségüknek és a Pp. 4. § (1) bekezdésébe ütközően nem mozdították elő - a Pp. 500. § (1) bekezdése alapján soron kívüli sajtó-helyreigazítási per - koncentrált lefolytatását és befejezését sem.

- [28] Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, a felperes teljes pernyertes lett. A Pp. 81. § (5) bekezdése szerint a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét kizárólag jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. A felperes fellebbezési ellenkérelmével egyidejűleg a 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet által rendszeresített költségjegyzéket csatolta, költségeit az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással kívánta felszámítani, megjelölve annak összegét is. Ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla a pervesztes II. rendű alperest kötelezte a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján a felperes részére fellebbezési költség megfizetésére.
- [29] Pervesztessége folytán a II. rendű alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. és 3. §-ában foglaltak szerint.

Budapest, 2020. szeptember 22.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

. Virág Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő